

PROSINEC 2016

OPUSCULUM

ČASOPIS ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ RODINY

Setkání dominikánské rodiny 2016.....	2
Dominikánská pouť do Itálie	4
Studijní setkání v La Tourette.....	7
Stálé studium – podzim 2016.....	7
České setkání noviciátů mnišek	8
Uzavření Svaté brány v našem kostele.....	9
I vydal se Abram na cestu.....	10
Vnitřní cela	12
Nakladatelství Krystal OP.....	18
Salve 2/2016 – arabské křesťanství.....	20
Knihkupectví Oliva.....	21

Vážení čtenáři,
Svatý rok milosrdenství byl ukončen, ale jeho plody by v našich životech, komunitách, ale i v působení navenek měly zůstat i nadále. Zároveň vrcholí a brzy se uzavře i jubilejní rok k 800. výročí založení řádu. Oběma těmito událostem a akcím s nimi spojenými se věnuje i toto číslo.

V říjnu proběhlo již 16. setkání dominikánské rodiny. Uvnitř čísla najdete ohlédnutí z netradičního úhlu.

Advent je již v plném proudu a připravuje nás na několikánásobné setkání s Kristem. Setkání se stejnou osobou, ale v rozdílném místě i čase. Setkání s chudým dítětem, s Pánem, který je stále s námi v naší každodennosti i s milosrdným soudcem na konci časů. Proto vám všem přejeme radost z těchto setkání a požehnané prožití Vánoc.

Vojta Borek

Obálka

T. Kučera (<http://levhart.eu/>)

1. a 2.str.:Setkání dominikánské rodiny (Martin Rosenbaum)

3. str.: Setkání v La Tourette

Autoři fotografií v textu

Není-li uvedeno, pak autoři článků nebo ilustrační.

OPusculum

Časopis české dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko

České dominikánské provincie

Uzávěrka příštího čísla: 15. 1. 2017

Redakce

e-mail: opusculum@op.cz

Fr. Gabriel Malich OP (gabriel@op.cz)

S. Marie Pitterová OP (monialesop@volny.cz)

S. M. Guzmána Valentová OP

(guzmana@dominikanka.cz)

L. B. Nezbedová (Nezlenka@seznam.cz)

Eva Imelda Fuchsová (eva.fuchsova@insidi.cz)

Dušan Česlav Macák (ceslav@post.cz)

Jan Jáchym Beneš (jachym@op.cz)

V Praze 31. října 2016

Milí bratři a sestry,
členové dominikánské rodiny i další dárci,

v červnu 2016 jsem umístil na webové stránky provincie a zároveň rozeslal mailem výzvu k podpoře dominikánské rodiny v Ekvádoru, který postihlo ničivé zemětřesení. Rád bych vám všem poděkoval za vaši pomoc. Za vaše modlitby i za vaše štědré finanční příspěvky. Na účet provincie přišlo mnoho darů pro Ekvádor. Jak od komunit bratří a sester, tak od jednotlivých dárců. Celkem se vybralo 4.500 EUR, které byly odeslány do Ekvádoru.

Sv. Dominik vynikal soucitem s potřebnými. Vaše otevřené srdce je svědectvím o tom, že tento rys dominikánské spirituality je v naší provincii stále živý. Fyzické osoby, které chtějí vystavit potvrzení o daru pro daňové účely, prosím, aby se obrátili na syndika provincie fr. Martina Dvořáka OP (syndik@op.cz), který jim potvrzení zašle. Nezapomeňte prosím uvést svou adresu.

Ve sv. Otcí Dominikovi

fr. Benedikt Mohelník OP, provinciál

Setkání dominikánské rodiny 2016

Letošní setkání dominikánské rodiny plynulo z mého pohledu tak samozřejmě a hladce, že jsem vlastně ani nevěděl, co napsat. Zeptal jsem se proto přítomných dětí, co mi poví ony. A jak to dopadlo?

„Byly tu dobré okurky. A bratři a sestry, co je znám z tábora. A skupinky, ale na těch jsem nebyla.“

„Konečně jsem potkal bratry a sestry, které znám jménem, ale neznám obličeje. Vlastně teď už jo. Fajn byl ten film.“

„Bylo skvělé, že jsem potkala spoustu lidí, které znám, ale vídám je docela málo. To se mi moc líbilo. A buchty byly dobré.“

Souhlasím s dětmi. Na *Setkání dominikánské rodiny* je nakonec nejlepší to setkávání. Chvilky v kuloárech, lidé, se kterými sdílíme společné (nebo PSolečné?) povolání, a které opravdu jinak potkáváme jen výjimečně, nebo při nějaké práci. Skvělé jsou rozhovory po dlouhém čase, potěší ale i to, když se s někým vlastně jenom zahlédneme. Škoda, že to setkání letos nevyšlo mnohým z bratří. Udělalo by to ještě větší radost všem přítomným, nejen malému znalci jmen.

Ale program je samozřejmě také důležitý. Jaký vlastně letos byl? Jedním slovem jubilejní. Slavíme přece 800 let řádu. Hlavní přednášku měl otec Benedikt. Týkala se Generální kapituly, která se letos konala na nejhodnějším možném místě – v Bologni u hrobu svatého Dominika. Společný program pokračoval prezentací připravovaného filmu o českých dominikánech. A podle toho, co jsme shlédli, se opravdu máme na co těšit. Skupinky se letos věnovaly společnému

tématu naší rodiny, apoštolátu, z různých úhlů: Hlásání křesťanství jiným náboženstvím, zejména muslimům, Kázání jako životní styl, Spolupráce na apoštolských dílech v rámci provincie a se zahraničím. Cokoli říci můžu jen ke skupince, které jsem se účastnil – kázání jako životní styl. Proběhla, jak se na správnou dominikánskou skupinku patří, úplně jinak, než jsme předpokládali. Možná bouřlivěji, s trochou kontroverzí, ale, aspoň si myslím, ve vzájemné úctě a k prospěchu přítomných.

Na konci kratičké zprávy musím ještě jednou souhlasit s dětmi. Buchty byly skvělé. Ještě lepší než okurky. Program byl ještě lepší, a ze všeho nejlepší byli ti, které jsem na setkání potkal. Velký dík všem, kdo ho svojí přítomností pomohli vytvořit. A ještě větší těm, kdo se podíleli na jeho přípravě a průběhu.

Martin Rosenbaum

Dominikánská pouť do Itálie

Byla jsem v nebi. V dominikánském. Nevěříte?

Jedním z vrcholů oslav jubilea 800 let dominikánského řádu byla pouť po stopách dominikánských osobností, kterou organizovali bratři z Olomouce a kterou nazvali Dominikánské nebe. Byla to duchovní hostina s mnoha chody. Jako v symfonii se jednotlivé věty postupně spojují do mohutného chorálu, tak jsme prožívali setkání s různými světcí, aby melodie jejich svědectví společně vyvrcholily mší svatou nad hrobem svatého Dominika.

Svou pouť jsme začali v Miláně, městě svatého Ambrože. Pokud považujeme sv. Augustina za praotce dominikánského řádu, pak svatý Ambrož je jeho pradědečkem, jak podotkl otec Štěpán. Mohli jsme slavit mši svatou přímo u hrobu svatého Ambrože. Pak jsme navštívili katedrálu a sestoupili do suterénu k vykopávkám kostela svaté Tekly, kde svatý Ambrož kázal. Před kostelem stálo baptisterium, ve kterém pokřtil sv. Ambrož svatého Augustina i s jeho synem Adeodatem. Dovedete si představit náš úžas, když naše nohy stály na původních dlaždicích okraje bazénku, ve kterém byl pokřtěn svatý Augustin?

Ještě tentýž den v Miláně jsme zažili další úžas, když jsme na vlastní oči spatřili lebku svatého Petra Veronského, stále ještě zarudlou jeho prolitou krví.

Pak jsme navštívili také hrob sv. Augustina a filosofa Boethia v Pavii, dominikánský klášter v Janově s hroby bl. Sebastiana Maggiho a bl. Jakuba de Voragine, autora středověkého bestseleru *Legenda Aurea*. Milé bylo setkání s Anežkou z Montepulciana, ovečkou Beránkovou. V Sieně u sv. Kateřiny měl otec Ludvík tak průrazné kázání, že při jeho slovech mohutně zahřmělo a na chvíli vypadla elektřina. Ve

Florencii jsme se zastavili u hrobu Antonína Florentského a v klášteře San Marco. V Orvietu jsme viděli podobu fra Angelica na nástrojných fresce v katedrále. Ve Fossanova nás nepřivítivý polský minorita vyhodil z kostela, ale místo posledních okamžiků Tomáše Akvinského jsme navštívili. V Neapoli je pohřben Rajmund z Kapuy, magistr řádu a zpovědník Kateřiny Sienské. A v Boloni pak svatý Dominik.

Celá pouť se nevinula lineárně, ale postupně gradovala. Jako když poutník vystupuje na horu, která má několik vrcholů. Prvním z vrcholů byl hrob svatého Dominika v Boloni, kde měl náš otec provinciál mši svatou. Nadchla mě v jeho kázání myšlenka, že každý člověk by se měl stát vlastní interpretací evangelia.

Od dominikánských světců jsme vystoupili na mariánský vrchol návštěvou baziliky v Pompejích. Je zde pohřben dominikánský laik bl. Bartolo Longo a je zde k vidění mnoho bílých dominikánských hábitů, protože poutní místo zajišťují sestry dominikánky. Na známém oltářním obraze Panna Maria podává sv. Dominikovi a sv. Kateřině růženec.

Dalším z vrcholů byla mše svatá v Římě v kostele Santa Sabina, u kterého sídlí magistr řádu a kterou sloužil kard. Dominik Duka, jenž za tím účelem přiletěl z Prahy do Říma. Ve svém kázání vyzvedl okolnost, že navzdory silným individualitám a různým potížím v historii zůstal řád celých 800 let jednotný. Po mši jsme strávili ještě několik hodin besedováním s otcem kardinálem a putováním po stopách apoštola Pavla. Navštívili jsme Tre

Fontane, místo, kde byl vězněn a popraven, a také kostel sv. Pavla za hradbami, kde byl pohřben.

Protože se shodou šťastných okolností kryje oslava našeho Jubilea s Rokem milosrdenství, vyhlášeným papežem Františkem, součástí pouti byl plán projít svatou bránou milosrdenství ve Vatikáně. Vyšli jsme od prvního stanoviště u Andělského hradu a po čtyřech zastaveních kající pobožnosti, kterou vedl otec Jindřich, jsme došli středem svatopetrské baziliky až k baldachýnu nad hrobem sv. Petra. To byly závěrečné mohutné akordy naší duchovní symfonie, která tímto vyvrcholením ještě doznívala v několika dalších mocných refrénech, když jsme procházeli papežskou baziliku Santa Maria Maggiore se slavným obrazem Salus Populi Romani a betlémskými jesličkami, baziliku sv. Jana v Lateráně a několik dalších pozoruhodných kostelů jako např. kostel sv. Alfonse, který uchovává známou ikonu Panny Marie Ustavičné pomoci, nebo kostel sv. Marcelina a Petra, který je titulárním kostelem kardinála Dominika Duky.

Otce Štěpána jsme zanechali v Římě na Angelicu, kde bude celý zimní semestr přednášet, a s rozžhíhajícími se lampami v ulicích podvečerního Říma jsme nasedali do autobusu a posledními pohledy se loučili se slunnou Itálií.

Když se rozednilo, byli jsme již blízko domova. Otec Jindřich ukázal rukou na Mikulovský zámek na kopci a slavnostně prohlásil: „Vpravo vidíte starobylý zámek...“ Celý autobus vybuchl smíchem, protože starobylý je Štěpánovo oblíbené slovo a bylo nám jasné, že Jindřich myslí na svého bratra. Nám všem se bude nějakou dobu po Štěpánovi stýskat, a nejvíc Jindřichovi. Také po sobě navzájem se nám bude stýskat, protože prožité události lidi

velmi spojují. Někteří z nás už jeli po několikáté, takže se dobře známe a obsazujeme zadní část autobusu. Jindřich tomu říká druhá třída a rád do druhé třídy za námi zajde, protože tam vládne vždycky dobrá nálada.

Ale není důležité to, co bylo, ale to, co si z toho neseme do přítomnosti. A z této pouti můžeme duchovně čerpat ještě dlouho, a nejen duchovně, věřím, že budou pokračovat i navázaná přátelství.

Text a foto Jitka Hosanna Štěpánková

Studijní setkání v La Tourette

Na přelomu října a listopadu se náš toulouský studentát vydal na čtyřdenní pobyt do kláštera La Tourette poblíž Lyonu. Zde jsme se setkali s bratry studenty z Bordeaux, Lyonu a Fribourgu. Během pobytu v působivých prostorech navržených Le Corbusierem jsme měli možnost slavit liturgii v nově opraveném kostele, účastnit se cyklu přednášek na téma milosrdenství, či ochutnat ze vzácných českých piv, které tady před námi zanechal zájezd studentů architektury z Prahy.

Fotky z La Tourette jakož i ze zastávky v Lyonu si můžete prohlédnout na <http://amiculum.op.cz>.

*fr. Metoděj OP
jáhen, Toulouse*

Stálé studium – podzim 2016

Podzimní setkání Stálého studia se konalo 19. 11. 2016, v sobotu před slavností Krista Krále, v Barokním refektáři pražského kláštera. Přednášejícím byl tentokrát doc. Aleš Opatrný Th. D., vyučující pastorální teologii na KTF UK, a tématem exhortace papeže Františka o lásce v rodině *Amoris laetitia*. Doc. Opatrný zdůraznil potřebu číst exhortaci v celku, a ne se zabývat pouze její 8. kapitolou. I z tohoto důvodu představil v rámci přednášky všechny její kapitoly a také z nich vyplývající praktické podněty pro duchovní život i apoštolskou službu. Setkání bylo završeno podnětnou diskuzí na téma pastorace manželských párů, sextou v kostele a společným obědem.

Příští setkání Stálého studia se uskuteční v Olomouci v sobotu 29. 4. 2017. Mělo by být zaměřeno na otázky přítomnosti islámu v České republice. Přednášející je dosud v jednání.

fr. Gabriel OP

České setkání noviciátů mnišek

Ve dnech 9. – 12. 11. 2016 proběhlo v Praze-Lysolajích setkání sester v počáteční formaci a sester novicmistrových ze znojemského a pražského kláštera. Po příjezdu našich spolesester ze Znojma ve středu večer jsme následující den dopoledne vyslechly přednášku P. doc. Jiřího Skoblíka na téma svědomí. Odpoledne jsme se vydaly společně do místa počátků křesťanství v Čechách, na Levý Hradec, a prohlédly si kostel sv. Klimenta. V pátek

11. 11. dopoledne jsme podnikly malou pouť k rotundě sv. Martina na Vyšehradě, odpoledne jsme měly příležitost k osobním rozhovorům, společně jsme četly Písmo svaté a zamýšlely se nad liturgickými texty následující neděle. V sobotu dopoledne nám P. dr. David Vopřada přednášel o životě a Vyznáních sv. Augustina, po obědě se sestry ze Znojma vydaly na cestu domů. Všechny nás společné setkání potěšilo a jsme rády, že jsme mohly být zase chvíli spolu. Další, tentokrát již česko-polské setkání noviciátů je plánováno na konec dubna 2017.

S. M. Klára OP

(c) Lucie Horníková

Ilustrační foto – Lucie Horníková

Uzavření Svaté brány v našem kostele

Mimořádný Svatý rok milosrdenství vyvrcholil v našem kostele v sobotu 12. 11. velkou děkovnou poutí, po které byla „naše“ Svatá brána již uzavřena. Pout' s velkou účastí věřících i kněží ze širokého okolí včetně blízkého rakouského pohraničí byla nejen díkůvzdáním za veliký dar Svatého roku, ale také poslední příležitostí mohutně načerpat milosti z tohoto otevřeného zdroje. Proto byly tentokrát součástí obřadu i prosby o odpuštění pochybení a hříchů, které nezasahují jen provinilého osobně, ale i celou společnost: potratů, rozvodů, nespravedlností minulých dob a režimů, prostituce, nevěrnosti kněží a řeholníků jejich závazkům, podvodů v podnikání... Prosby o odpuštění a vyjadřovaná touha po usmíření, které při posledním eucharistickém průvodu ve Svaté bráně přednášeli zástupci z řad těch, jichž se taková provinění přímo dotýkala, působily velkou silou.

Spolu s ostatními jsme pak naposledy i my prošly Svatou branou a ta se po krátké adoraci a svátostném požehnání definitivně uzavřela.

Co znamenal rok naší „služby“ u Svaté brány pro naši komunitu?

Je tu všechno to, co do pozhnaného času této služby vložila každá z nás. Ke Svaté bráně jsme stále přinášely všechny nám svěřené, onen celý svět, který mnišky objímají svým srdcem, s důvěrou, že Pánova síla se projeví právě v naší slabosti. Byl to také čas věnovaný přípravám v zázemí kláštera, pomoc s péčí o poutníky a různé starosti s organizováním, na kterém jsme se také často podílely. Naši farníci to krásně vyjádřili krátkým poděkováním naší komunitě a kyticí z bílých růží.

Uzavření Svaté brány je vlastně teprve začátkem vytožené obnovy každého z nás i celého světa. Spolu s celou církví zpíváme vděčné Te Deum za tento právě skončený Svatý rok!

Mnišky Znojmo

I vydal se Abram na cestu

Tak jako se Abram vydal na cestu, když mu Hospodin řekl (Gen 12, 1-4), tak se mohou dívky ve věku 18 až 30 let vydat společně se sestrami dominikánkami na cestu hledání svého povolání.

Abram je cyklus čtyř víkendových setkání, kdy mají děvčata možnost ptát se, modlit se, být v tichu klidu vytržené ze svého všedního prostředí, ptát se a diskutovat s ostatními hledajícími o tom, jak se Hospodin dotýká a volá každou z nich.

Víkendové setkání pořádají sestry dominikánky většinou v některé ze svých komunit – Praha, Bojkovice, Střelice, atd. Setkání zpravidla začíná v pátek večer a končí v neděli obědem. Každé ze setkání má téma, které souvisí s hledáním. První téma je modlitba a sebepoznání, sebepřijetí. Na druhém setkání objevujeme Boží plán pro můj život, dary, kterými nás Hospodin obdaroval, a charismata pro službu v církvi. Třetí setkání je věnováno překážkám na cestě, které nám brání k vykročení, a společně hledáme, jak je překonat. V posledním

setkání se snažíme udělat jedno konkrétní rozhodnutí a vykročit směrem k Cíli.

Ve společenství prožíváme liturgii, modlíme se Lectio divina, osobně se setkáváme s Hospodinem při večerní adoraci, putujeme přírodou, nasloucháme zamyšlením i svědectvím každé z děvčat, vytváříme koláže vlastních životů, debatujeme a neztrácíme naději a humor, kterého je vždycky dost.

Pokud je mezi vámi někdo, kdo hledá své místo v životě a neví, kudy jít a kde hledat, nabízíme mu setkávání Abram. Neznáme odpověď pro jeho život, ale nabízíme prostor a čas pro hledání.

Přijed'te. Těšíme se na vás.

Příští setkání bude o víkendu 27. – 29. 1. 2017 v Bojkovicích. Více informací najdete na e-mailu abram@dominikanky.cz, na webu www.dominikanky.cz a facebooku „Abram“ (<https://www.facebook.com/ABRAM-628947430528474/>).

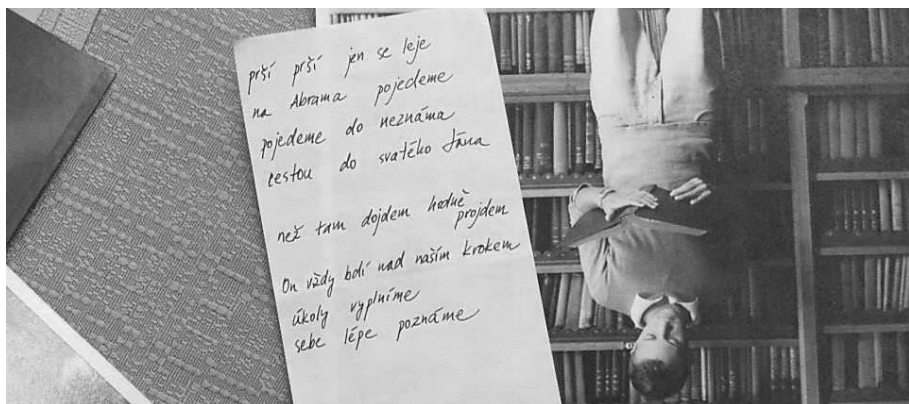
Svědectví jedné z abramaček:

Na Abrama jsem poprvé vyrazila proto, že jsem chtěla hledat a najít své povolání. Samotné mi hledání moc nešlo. Bylo pro mě těžké se na to v běžném životním rytmu koncentrovat a snadno se dalo do nekonečna utíkat a schovávat se za bukem. Abram mě na první pohled zaujal tím, že nabízel prostor, který byl primárně určený k hlubšímu hledání. Dost mě překvapilo, že hledat se dá i jinak, než že se člověk zaizoluje do kokonu a tváří se nešťastně. Naopak! Na Abramův jsem zažila, že hledání je vedle modlitby a studia také o přátelství, sdílení, putování a blbnutí. V lidském a srdečném ovzduší nebylo po čase vůbec těžké položit otázky, které jsem do té doby skrývala, anebo jsem je dokázala definovat až zde.

Důležitá pro mě byla možnost ujasnit si překážky, které na mě předtím působily jako neviditelné ohrady (strach, bloky atd...) Tím, že se na ně posvítilo, přestaly mít takovou účinnost. Díky sdílení jsem mohla zahlédnout i ohrádky druhých. Vidět to, že mé ohrady jsou podobné či stejné jako u druhých, je velmi osvobozující. Vyslovené obavy ztrácí na síle a už tolik nepálí. Přátelské pokyvování hlav se slovy: „Hmm, tohle znám“... To je k nezaplacení. Zároveň jsem nikdy neměla pocit, že by se mě sestry pokusily nacpat do formičky s nápísem „budoucí dominikánka“. Stále jsem měla dostatečný prostor k manévrování, nikdo mi zvnějšku neomezoval širokou škálu životního stavu (od mámy od rodiny až po kontemplativní mnišku).

Až v poslední části mi došlo, jak je důležitá koncepce Abrama složeného ze čtyř částí. Cykličnost zaručuje, že se probere více témat, ale zároveň z každého člověka postupně odpadávají kusy brnění a celé to pak má větší efekt, když je nakonec vidět i kůže. Ne každý je schopen se hned otevřít a sdílet se s druhými. Je potřeba čas, aby vyklíčilo semínko důvěry. Na posledním Abramovi jsem našla svou „vzácnou perlu“. Dostala jsem zničehonic sílu k rozhodnutí a také slušné tempo k tomu, abych udělala několik zásadních kroků v honbě za svým povoláním. Toho si moc cením a myslím, že nebýt Abrama, tak by se to všechno dále a dále protahovalo. A proto doporučuji ABRAMA z plných plic.

M. V.

*Neboj se, já jsem tě vykoupil,
povolal jsem tě tvým jménem,
jsi můj. Iz 43,1*

S radostí a vděčností v srdci oznamujeme,
že v roce 70. výročí vzniku našeho společenství

28. prosince 2016 při mši svaté ve 13 hodin
v kapli sv. Rafaela na Moravci

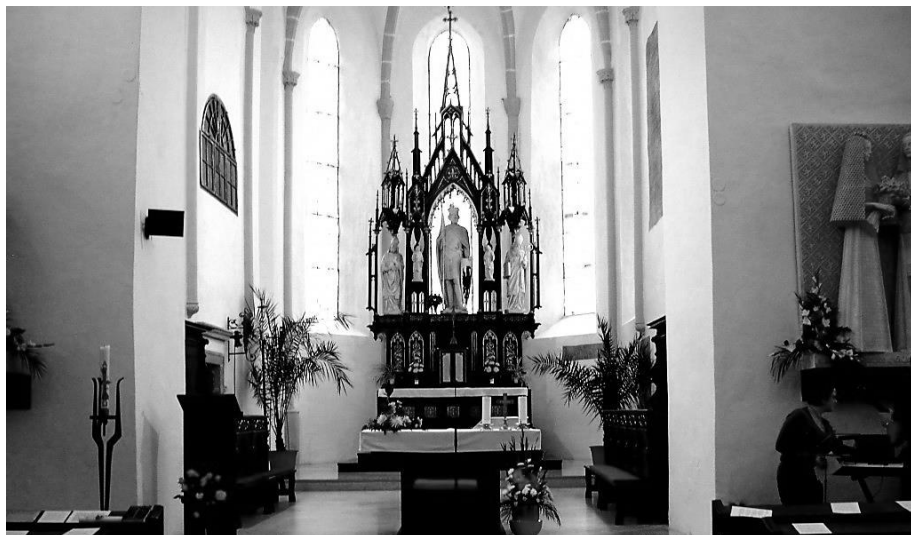
kandidátka

Mgr. Věra Ludmila Burešová z Kurovic
složí první sliby do rukou představené a
P. Antonína Krasuckého, OP
spirituála Sekulárního institutu
Dílo blažené Zdislavy

a

Bc. Markéta Strakošová z Fryčovic
bude přijata do prvního roku kandidatury

Prosíme o modlitbu za věrnost v povolání.

Vnitřní cela

Krásným ovocem *Čtyřletí obnovy dominikánské laické formace* je touha po modlitbě, která se projevuje otázkami. Lidé se ptají. Kristovi učedníci také začali otázkami: „Pane, kde bydlíš? Co máme dělat? Jak se máme modlit?“

A lidé se ptají: „Můžeme kontemplativní modlitbě nějak připravit cestu? Jak? Co pro to můžeme udělat?“

Duchovní život má dva směry. Pohyb od nás k Bohu se nazývá askeze, pohyb směrem od Boha k nám se nazývá mystika. Mystika se nedá nacvičit, je to čistá milost. Význam slova askeze je cvičení, disciplína. To je ta činnost, kterou můžeme provozovat. Mezi asketické činnosti patří půst, almužna, pouť, modlitba, mlčení, pokání, odříkání, zdrženlivost, cvičení ve ctnostech.

Stejně jako mládenec v evangeliu však můžeme říci: „To všechno jsem zachovával od mládí.“ A nic, že.

Jan Tauler OP klade provokativní otázku: „Proč ještě nejste svatí?“ A sám si odpovídá: „Protože jste se ještě neobrátili!“ Ted' jste možná zaraženi, protože si říkáte: „Jak to, že nejsme obráceni? Jsme pokřtěni, chodíme ke svátostem, účastníme se mše svaté a pobožností, postíme se, modlíme se, děláme dobré skutky...“ Co tedy děláme špatně? Jak to, že ještě stále nejsme svatí? Proč ještě nemáme dar kontemplace?

Představte si, že vezete na zahradu kolečko slámy. Tu vás potká nějaký podivín, který vám nabídne zlata a drahokamů, kolik uvezete. Každý normální člověk okamžitě vyklopí kolečko vedle cesty, ať si vezme slámu, kdo chce, a nabere si zlata a drahokamů, kolik se do kolečka vejde. A vzpomínáte si, co řekl Tomáš Akvinský, když se probral z kontemplace, a jeho tajemník Reginald z Piperna chtěl, aby pokračoval v psaní *Summy*? „Proti tomu, co jsem viděl, je všechno jenom sláma.“

Zkusme se na naši askezi podívat z jiné stránky. Možná vám také jako dítěti řekli, že čokoládu nedostanete, protože je pátek. Bez dalšího vysvětlení si dítě zafixuje, že Bůh nás chce o něco připravit. Pak vyrostete a věřící v kostele mu řeknou: „To víš, koho Pán Bůh miluje, toho křížkem navštívuje.“ Aniž bychom o tom dál přemýšleli, upevní se v nás představa Boha, který miluje naše utrpení. Nakonec svého Syna taky nechal zemřít na kříži, takže je logické, že to bude chtít i po nás. Kupodivu nás nezneklidňuje, když v kázání slyšíme pravý opak: že Bůh je dobrotný. O falešných představách Boha už bylo napsáno několik knih. Tyto falešné představy většinou stojí za tím, že jsme nemastní neslaní křesťani, kteří nikoho neobráti na víru a žijí v podstatě stejně jako nevěřící, protože jejich představa Boha nikoho nijak zvlášť neuchvátí.

Proč tedy Tomáš Akvinský nadšeně civěl na Boha a nemohl se od něj odtrhnout? Všimli jste si, že ti největší světci vždycky měli radostný vzhled? Kdyby jim Bůh dopřával jen utrpení, vypadali by jinak. Ale první co takový světec zjistí při kontemplaci, je to, že Bůh je úplně jiný, než si myslel, totiž že je naprosto úžasný. A s radostí odhazuje svou slámu a suché listí výměnou za společenství s Bohem, plným radosti.

A teď vám tedy nabízím úplně jiný pohled na askezi: ne jako tvrdé odříkání a cvičení se v disciplinovanosti, ale jako ochotné odhazování haraburdí, které nám brání přiblížit se víc Bohu, Věčné Nekonečné Radosti. Jako výměnu našeho suchého listí za Boží zlato a drahokamy. Jestli máme něco dělat pořádně, musíme mít motivaci, musíme vědět, proč to děláme. Je potřeba zryt zahrádku a zasadit květiny. Bud' to uděláme neochotně a otráveně, protože nám to nařídil protivný šéf, nebo budeme rýt jak o život, protože chceme udělat radost svému milovanému a překvapit ho květinami. Pozorujete ten rozdíl? Nikde se tak markantně neukáže váš vztah ke Kristu jako ve vašem vztahu k askezi.

A proč vlastně je nutná askeze? Líbí se Bohu, když se budu bičovat a omdlím hladem? Jordán Saský OP, magistr řádu, píše sestře Dianě z Andalo: „Nebud' nadmíru zdrženlivá v pokrmu, v nápoji a ve spánku, ale ve všem jedne umírněně a trpělivě.“ Zvlášť ve středověku to totiž někteří lidé přeháněli s askezí, aby tím Boha donutili k nim přijít, ale Bůh se nenechá manipulovat. Tudy cesta nevede. Otče Jordáne, porad', jak na to! „Víte, že plný pohár se ničím nenaplní, nýbrž se napřed vylévá, co v něm bylo, aby se mohl naplnit něčím jiným. Svatí apoštolové byli naplněni Duchem svatým proto, že byli vyprázdněni od svého vlastního ducha.“ Otče Jordáne, tys na to kápnul!

Jak lidé postupují, když chtějí studnu? V místech, kde tuší pramen, začnou kopat a vynášejí z jámy koše plné hlíny, písku a kamení. Až se dokopou na dno, vytryskne pramen a zaplní celou vykopanou jámu.

Chceme-li pohár plný vína, musíme vylít vodu, která v něm je, aby uvolnila místo. Chceme-li duši plnou Ducha svatého, musíme se zbavit ducha světského smýšlení. Chceme-li, aby Nejsvětější Trojice přišla do naší duše a učinila si v ní příbytek, musíme vyprázdnit svou duši od všeho tělesného (v biblickém smyslu). Tělem se v Bibli myslí naše pozemská existence, naše ukotvenost v tomto světě. Zabydlujeme se na světě, jako bychom v něm měli žít navěky, a přitom máme před sebou „sedmdesát roků, osmdesát v dobrém případě, vesměs plných těžkostí a trampot, přeletí a odvanem i my“ (Ž 90, 10).

Nespoléháme na Boha, spoléháme na zdravotní a sociální pojištění, jsme soběstační, nepotřebujeme Boha. Bůh je pro nás třešnička na nedělním dortu, přes týden si vystačíme sami. A to nemluvím o skutcích, které apoštol Pavel připisuje tělu. „Ti, kdo dělají jen to, co sami chtějí, tíhnou k tomu, co je tělesné; ale ti, kdo se dají vést Duchem, tíhnou k tomu, co je duchovní. Dát se vést sobectvím znamená smrt, dát se vést Duchem je život a pokoj. Soustředění na sebe je Bohu nepřátelské, neboť se nechce ani nemůže podřídít Božímu zákonu. Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu“ (Řím 8, 5-8). Sám Pán Ježíš v evangeliu říká: „Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch“ (Jan 3, 6). Jsme pokřtěni, chodíme ke svátostem, máme tedy všechny předpoklady k životu z Ducha, teď jenom co máme dělat? Nějaké praktické rady?

Pojďme se zeptat Kateřiny Sienské, je dominikánka a učitelka Církve. Je opravdu dobré si přečíst její Dialog, ale vyšly i menší spisky, 15 dní s Kateřinou Sienskou nebo drobnou spisek za pár korun – Krátká rozmluva o získání pravé dokonalosti. V ní se dočteme, že Kristus Kateřině říká: „Věz tedy, že spása a dokonalost mých služebníků spočívá jedině v tom, že konají jen mou vůli a snaží se všemožně vždy ji vyplnit. Jen mě hledí poslouchat, jen mě ctít, jen mě mít na mysli ve všech okamžicích svého života. A čím pečlivěji o to usilují, tím více se blíží k dokonalosti, protože tím více lnou ke mně a tím úžeji se spojují se mnou, jenž jsem nejvyšší dokonalost.“ Jak prosté, že? Tímto se řídila Kateřina, tím se řídila matka Anežka Gallandová OP, tím se řídil Hyacint Maria Cormier OP a mnozí jiní a všichni došli svatosti. Kristus nežádá mučednictví, bičování, posty, tvrdé odříkání. Chce, abychom k němu s láskou přilnuli. Chce to, o čem mluví žalm: „Jako oči služebníků tkvějí na pánových rukou, oči služky na své paní, tak i naše oči hledí k Pánu, jenž je naším Bohem...“ (Ž 123, 2). Znamená to, že v každém okamžiku svého života se rozhodujeme mezi sebou a Bohem tak, že zvolíme Boha. Jak říká otec Jiří Maria Veselý OP: „Svatost znamená milovat Boha nade všechno, a nic nemilovat bez Boha, nic nemilovat proti Bohu.“ Svatý Augustin k tomu dodává: „Miluj, a dělej, co chceš.“ Abychom věděli, co je Boží vůle, nepotřebujeme žádné extáze, stačí číst Písmo a zachovávat Boží slovo. Některé biblické verše dobře poslouží jako střelné modlitby. Nejlepším vzorem nám je Panna Maria, která odpověděla andělovi: „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.“ Nebo si vzpomeňme, jak se modlil Pán Ježíš v Getsemanech: „Ne má, ale tvá vůle se staň.“ Jestli se rozhodnu neprosazovat sebe, ale stavět na první místo Krista, jestli se naučím říkat „Ne já, ale Ty, Pane“, jenom tím následuji samotného Krista, který říká „Ne já, ale ty, človče! Pro tebe jsem opustil nebe a stal se člověkem, pro tebe jsem snášel nepohodlí a kázal, pro tebe jsem zemřel na kříži, abys ty mohl být v nebi se mnou!“ „Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši: Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nepěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus je Pán“ (Flp 2, 5-11). Ano, Pane, ty jediný jsi Svatý, ty jediný jsi Pán, ty jediný jsi Svrchovaný!

Sv. Kateřina Sienská nikdy nežila v klášteře, vždycky bylo kolem ní plno lidí a hluku. Neměla možnost trávit tiché chvíle v klášterní cele. Proto vymyslela způsob, jak si vytvořit klášterní celu v sobě, ve svém nitru. Říkala tomu vnitřní cela. Tiché místo v srdci člověka, kde se může v naprosté intimitě setkávat s Bohem, i když je kolem hluk a plno lidí. Samota a ticho je potřeba jenom do té doby, než to místo člověk v sobě najde. Při tom hledání je dobré být sám, v tiché místnosti nebo v prázdném kostele.

Zpočátku je dobré i zavřít oči, aby nic vnějšího nerušilo. Uši „obrátime dovnitř“, abychom neposlouchali, že jede auto, ale naslouchali svému nitru. Pokud slyšíme, že nám kručí v břiše, tak to ještě není ono. Zkousíme naslouchat, zkoušíme prohledávat ticho, jako když otáčíme knoflíkem u rádia a projíždíme vlny, abychom zachytili nějaké vysílání. Nepovede se to hned, je potřeba to trénovat. Ale je to něco, co opravdu jde nacvičit. Po čase se nám podaří najít místo, kterému Kateřina říká vnitřní cela. Dalo by se také říci dno naší duše. Srdce našeho srdce. Ticho, které si od toho okamžiku nosíme stále všude s sebou. Ticho, do kterého se můžeme kdykoli ukrýt před hlukem tohoto světa. Kostel uvnitř svého těla, azyl uprostřed ruchu světa.

To, co nám nejvíc brání v nalezení své vnitřní cely, je naše tělo. Žaludek chce jíst, záda jsou ztuhlá, myšlenky odbíhají... Tady se právě projevuje nedostatek askeze. Když naučíme žaludek, že dostane jíst tehdy, když chceme my, a ne tehdy, když si řekne on, přestane obtěžovat. Mnohem horší je to s obtížnými myšlenkami. Americký dominikán W. A. Hinnebusch OP říká: „Vnitřní hluk představuje obzvláštní problém vzhledem k neutuchající činnosti mysli, paměti a představivosti. Když člověk přestane konverzovat s druhými, obrátí se dovnitř a hovoří do nekonečna sám se sebou. Jestliže tyto duševní pochody nejsou spoutány disciplínou, nemůže nastat vnitřní ztišení. Stále bude docházet k vnitřnímu brebentění mysli, představivosti či paměti. Zbytečné myšlenky, rozptylování, pokušení a denní snění spolu zápasí a uchází se o pozornost člověka. Dále zde máme prázdnou četbu, zvědavé pasení po zprávách, libování si v imaginárních urážkách, udržování při životě drobných i velkých urážek, marnivé libování si v bývalé slávě. I vůle se v tomto boji chce prosadit. A kvůli tomu všemu bude těžší jazyk omezit. Myšlenky a modlitba nemožno zkvétat tam, kde vládnu takové podmínky.“ Toto je nejtěžší asketické cvičení, pozastavit své myšlenky. Dívat se na Boha a vědět – tedy vědomě se na to soustředit – že Bůh se dívá na mě. Nic neříkat, jen se na sebe dívat. Někdy nám Bůh vychází vstříc tím, že sešle noc smyslů. Najednou s překvapením zjistíme, že nás neláká dívat se na seriál, necháme bez zájmu ležet rozečtenou detektivku, nebaví nás už klábosení se sousedkami. Místo toho nás přitahuje modlitba, táhne nás to do kostela.

A nakonec může nebo nemusí přijít kontemplace. Co to vlastně je ta kontemplace? V Písmu to slovo nenajdete. Ale píše se tam: „V ten čas řekl Ježíš: „Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými, a zjevil jsi je maličkým. Ano, Otče: tak se ti zalíbilo. Všechno je mi dáno od mého Otce; a nikdo nezná Syna než Otec, ani Otce nezná nikdo než Syn – a ten, komu by to Syn chtěl zjevit“ (Mt 11, 25-27). Syn zjevuje Otce v kontemplaci tomu, komu chce. To poznání nejde získat vzděláním, je skryto před moudrými a je zjeveno maličkým, tedy pokorným. Je Božím tajemstvím, proč někomu ten dar dá a jinému ne, třebaže také patří k maličkým. Ale můžeme se opřít o Kristova slova: „A tak vám pravím: Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. Což je mezi vámi otec, který by dal svému synu hada, když ho prosí o rybu? Nebo by mu dal štíra, když ho prosí o vejce? Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí!“ (Lk 11, 9-13). Když Bůh vidí vaši námahu, abyste našli jeho tvář, jistě k vám přijde.

A jak poznáte, že to byla „ta kontemplace“? Jestli váháte a nevíte, zda to už byla kontemplace nebo ne, tak si buďte jisti, že nebyla. Protože kdyby byla, tak to nepřehlédnete. Kdyby to byla kontemplace, tak padnete na zadek, 14 dní budete svítit jak rajčata z Černobyly a nedokážete myslet na nic jiného! A váš život to docela změní. Navenek budete stejní lidé, budete dál chodit do zaměstnání, ale změní se vaše životní postoje, vaše priority. A kdoví, jednou možná budete dokonce svatí.

Jitka Hosanna Štěpánková

Foto ilustrační

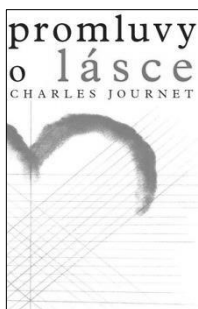
Krystal OP

Nakladatelství Krystal OP

Krystal OP, Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 224 237 750

<http://krystal.op.cz>; e-mail: krystalop@volny.cz

Nakladatelství Krystal OP publikuje teologickou, duchovní a filosofickou literaturu. Je svázáno s dominikánským řádem a sídlí v pražském dominikánském klášteře. Nakladatelství se snaží, stejně jako řád bratří dominikánů, sloužit slovem k poznání pravdy. Navazuje na prvorepublikovou dominikánskou edici stejného jména.

Charles Journet: **Promluvy o lásce**

Čtenář v Promluvách o lásce poznává svou niternou a neopakovatelnou zkušenost, kterou však může díky pedagogickému talentu kard. Journeta roztřídit, uspořádat a zařadit na správné místo v naukovém systému. Tím se osobní zkušenosti lásky dostává jakéhosi řádu a potvrzení, že je v souhlasu s Duchem, který učí církve a vede k samotné Lásce.

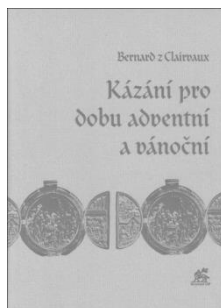
Kniha zároveň slouží jako výklad ke svazku Teologické sumy II-II, ot. 23–33 (O lásce a milosrdenství v Teologické sumě), který vydalo nakladatelství Krystal OP v roce 2016.

Brož., 120 str., 150 Kč

Plánovací kalendář 2017

Český národní a řádový provinční kalendář s informacemi o mešních čteních na každý den. Formát A6, uspořádání po týdnech, prostor pro denní záznamy

Brož., cca 130 str., 110 Kč

Bernard z Clairvaux: **Kázání pro dobu adventní a vánoční**

Kazatelské umění Bernarda z Clairvaux je oceňováno a obdivováno podnes. Jeho nejvýraznější zdroj, patrný na první pohled, je znalost Písma. Některé pasáže Bernardových kázání jsou vystavěny téměř výhradně z biblických citátů jako z kamenů Božího slova, dnes (hodie) se naplňujícího v duších jeho posluchačů. Bernard z těchto živých kamenů systematicky buduje stále nové stavby, které uchvacují vždy originální architekturou myšlenek, hlubokým psychologickým vhledem a nesmírnou šíří praktického záberu,

máme-li praxi na mysli duchovní život. Bernardovou snahou možná není ani tak Písmo vykládat, jako spíše ho vnášet do života svých posluchačů a tak jej proměňovat. Jak k tomu výstižně poznamenává H. de Lubac: „(Bernard) Písmo neosvětluje, ale spíš vše, a především lidské srdce, osvětluje Písmem.“ Takové světlo potřebuje každé lidské srdce, aniž by na tom něco změnil běh staletí.

váz., 320 stran, 350 Kč

Připravované publikace

Timothy Radcliffe: Proč být křesťanem

Pokud zredukujeme křesťanství na „něco užitečného“, na morální berlíčku, děláme z něj konzumní produkt. Pokud ale hledáme smysl našeho života v Bohu, znamená to velkou změnu. Znamená to naději, svobodu, štěstí a odvahu. Timothy Radcliffe, bývalý magistr dominikánského řádu, je velký prorok naší doby, velký znalec lidské přirozenosti a hlasatel jejího naplnění v Bohu. Bonusem jeho knih je brilantní jazyk okořeněný anglickým humorem. I tato kniha je příspěvkem nakladatelství Krystal OP k řádovému jubileu.

J.-P. Torrell: Svatý Tomáš Akvinský, osoba a dílo

Osobnost a dílo Tomáše Akvinského tvoří jeden celek. Když chceme pochopit jedno, musíme hledět k druhému. O takový komplexní pohled se pokouší důkladná studie francouzského teologa J.-P. Torrella. Kniha vychází k 800. výročí založení dominikánského řádu.

Guy Bedouelle: 9 tváří dominikánské svatosti

V návaznosti na Devět způsobů modlitby svatého Dominika představuje francouzský dominikánský teolog a historik Guy Bedouelle (1940–2012) devět cest dominikánského života a svatosti. Tak jako Dominikova modlitba nabývá viditelných podob v jeho postojích a gestech, tak se bohatství jeho charismatu zviditelňuje v jednotlivých světcích řádu. Vyrůstají z Dominika jako ratolesti z vinného kmene a jedinečným způsobem ztvárňují různé stránky jeho kazatelského povolání: úsilí o jednotu (Jordán Saský), horlivost v obraně víry (Petr Veronský), hledání pravdy (Tomáš Akvinský), kázání krásou (Fra Angelico), lásku k církvi (Kateřina Sienská), boj za spravedlnost (Bartolomé de las Casas), mystický život (Kateřina de Ricci), starost o chudé (Martin de Porres) a obhajobu svobody (Henri-Dominique Lacordaire). A nad tím vším se jako svorník klene Dominikův „božský zápal“, oheň lásky, z něhož se rodí radost v Duchu svatém. Ona je tím kvasem a solí, díky nimž má křesťanský a řeholní život tu správnou chuť, jakou od hlasatelů evangelia požaduje sám Kristus.

Salve 2/2016 – arabské křesťanství

Toto číslo obrací naši pozornost ke křesťanům, kteří žijí uprostřed tradičního muslimského světa, tedy ke křesťanům na Arabském poloostrově, na Předním východě, v Egyptě. Právě ti jsou navíc s ohledem na probíhající dramatické události v daném regionu, od válek po nejrůznější represe, v kritickém ohrožení. Jaká je zkušenost arabských křesťanů, jaké je jejich poselství křesťanskému světu? Jaké jsou jejich kořeny a co mohou i dnes nabídnout svým muslimským sousedům, s nimiž žili po staletí ve specifickém společenství? A v neposlední řadě – co se od nich můžeme dozvědět i o samotném islámu?

Z obsahu:

Lukáš Nosek: Prolegomena ke studiu arabského křesťanství

Samir Khalil Samir SJ: Kulturní role křesťanů v arabském světě

Mlada Mikulicová: Islám a podmaněný lid

Jaroslav Franc: Alois Musil a teologická četba arabské křesťanské tradice

Michal Řoutil: Nevěřící, odejděte!

Mnišská komunita al-Chalíl a jezuita Paolo Dall'Oglio

Václava Benešová: Medailonek palestinských svatých Marie od Ukřižovaného Ježíše a Marie Alfonsíny

Lukáš Nosek: Manuál pro zdravý pohled na islám

Brož., 200 str., 100 Kč

Z editoriale

Dnešním světem bezpochyby hýbe téma vztahu křesťanství a z něj vycházející západní civilizace k muslimskému světu a islámu. Na vysloveně teologicky pojaté číslo Salve na toto téma bude třeba ještě chvíli počkat, neboť vyžaduje delší přípravu, chceme-li se vyvarovat zjednodušujících a povrchních soudů. Ty totiž nejen že neobstojí před odborným pohledem, ale obsahují v sobě i společenské nebezpečí, když živí nesnášenlivost a strach. Jako křesťané máme mnohem více důvodů pro to, nebýt muslimy, než jiní lidé, a naše důvody jsou obvykle vědomé a pevné – tím spíše jsme ale zodpovědní za to, aby se dialog s islámem vedl ve jménu pravdy, a nikoli nenávisti. Číslo, které držíte v rukou, je jakýmsi prvním krokem.

Editorial nového čísla naleznete na <http://salve.op.cz/archiv/arabske-krestanstvi-22016/editorial-22016-arabske-krestanstvi>.

KNIHKUPECTVÍ
OLIVA

<http://oliva.op.cz>

Knihkupectví Oliva

Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 606 657 544,

e-mail: knihy-oliva@quick.cz. Otevřeno: Po – Pá 10 – 18 hod.

Knihkupectví v areálu pražského kláštera nabízí produkci nakladatelství Krystal OP, literaturu z oblasti křesťanství, judaica, pravosláví a historickou a filosofickou literaturu. Kompletní nabídku naleznete v internetovém knihkupectví

Reforma manželského procesu podle papeže Františka

Jedná se o první český kompletní průvodce novým manželským kanonickým procesem, který sepsali renomovaní autoři, důvěryhodní odborníci nejen po stránce teoreticko-právní, ale i praktické.

Akademia kanonického práva 2016, brož., 117 str., 205 Kč

Vladimír Kubáč: Člověk před Boží tváří

Knihka přináší výběr prací Vladimíra Kubáce, profesora Starého zákona na Husitské teologické fakultě UK a jednoho z překladatelů Českého ekumenického překladu Bible. Editor Jiří Beneš shromáždil mnohé dnes obtížně dostupné Kubáčovy texty. Výběr z nich je seřazen do celkem sedmi oddílů, od odborných studií ke starozákonní biblistice a systematické teologii přes hesla věnovaná klíčovým

pojům až po obecnější texty.

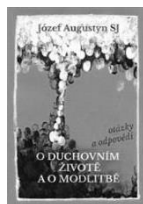
Vyšehrad 2016, brož., 334 str., 348 Kč

Walter Brueggemann: Bible a postmoderní představivost

Přední americký biblista, autor řady komentářů ke starozákonním knihám a svého opakovaně vydávaného díla Teologie Starého zákona, shrnuje v této publikaci předpoklady pro dialog dnešního člověka s dějinným biblickým odkazem. Upozorňuje na doznívající vliv osvícenství, které důrazem na autoritu rozumu a na ideál objektivit oslabovalo sdělnost biblické zvěsti.

Vyšehrad 2016, brož., 162 str., 248 Kč

Józef Augustyn: O duchovním životě a o modlitbě

Na zásadní a mnohdy palčivé otázky, kladené účastníky duchovních cvičení, autor nabízí odpovědi hluboce zakotvené jak v bohatství spirituální teologie, tak i ve výborné znalosti lidské psychologie, podložené zkušenostmi s mnohými osudy. Opírá se o Písmo, Ignácova Duchovní cvičení i řadu dalších duchovních autorů.

Cesta 2016, brož., 142 str., 180 Kč

Israel Finkelstein: **Zapomenuté království**

Kniha význačného telavivského archeologa I. Finkelsteina (1949) známého v českém prostředí díky *Objevování Bible* (2007) a *David a Šalomoun* (2010) nabízí nový pohled na starověký Izrael, který byl sousedem známějšího Judského království. Izrael je v biblických textech líčen až jako druhý a méně významný a záměrně i „zapomenutý“ stát. Autor na základě archeologického výzkumu, analýzy biblických i dalších starověkých textů rekonstruuje dějiny Izraele podle jednotlivých svěbytných údobí až po pád hlavního města Samaří (1350–720 př. Kr.).

Vyšehrad 2016, váz., 231 str., 288 Kč

Milena Filipová a Lenka Kirkosová: **Klásterní kostel v Šumperku**

Kniha přináší souhrn informací týkajících se dějin bývalého dominikánského kláštera a kostela Zvěstování Panny Marie v Šumperku, stavebního vývoje a rozsáhlé rekonstrukce objektu. Snaží se rovněž čtenáři přiblížit význam umělecké výzdoby kostela a poukázat na proměny dochovaného mobiliáře, přičemž je využíváno v hojně míře porovnání starých fotografických snímků s novými.

Veduta 2016, váz., 123 str., 261 Kč

Petr Pokorný: **Od evangelia k evangeliím**

Od původního významu řeckého slova "evangelium" (dobrá zpráva, případně odměna tomu, kdo ji nese) prošel obsah pojmu na samém počátku křesťanství několika proměnami. Ježíš užíval pravděpodobně hebrejské sloveso s významem „nést dobrou zprávu“, pro Pavla z Tarsu znamenal označení zvěsti o Ježíšově vzkříšení, Marek spojil toto pojetí s výkladem o nejdůležitější části Ježíšova pozemského života a po určité době začali křesťané chápat první větu jeho spisu („Počátek evangelia Ježíše Krista, Syna Božího“) jako název a později i jako označení svěbytného literárního žánru, typu Ježíšových biografii.

Academia 2016, brož., 223 str., 350 Kč

Marie Magdaléna de' Pazzi: **O extázi**

Výbor ze spisů italské mystičky z Florencie Marie Magdaleny de' Pazzi (1566–1607) představuje karmelitánskou spiritualitu. Tělesná, duševní i duchovní utrpení a tíhnutí ke stále hlubším a podstatným skutečnostem ji připoutávají především k eucharistii. Je patronkou netrpělivých a neklidných lidí. Osvědčeně podepírá v neřešitelných obtížích.

Refugium Velehrad-Roma, brož., 212 stran, 190 Kč

Svjatoslav Ševčuk: Majdan a řeckokatolíci na Ukrajině

Výběr kázání, pastýřských listů, výzev, veřejných vystoupení a rozhovorů arcibiskupa Ukrajinské řeckokatolické církve (UKŘC), Mons. Svjatoslava Ševčuka, který je na Ukrajině vnímán jako velká morální autorita. Jeho projevy reflektují bouřlivé období od prosince 2013 do konce roku 2014, která je nazýváno Revolucí důstojnosti, zkráceně Majdan. Součástí knihy je krátký medailonek o životě otce Svjatoslava a krátký přehled dějin UKŘC až do roku 1991, kdy země získala nezávislost. Čtenářům je umožněno nahlédnout do dění na Ukrajině očima přímých svědků a opravit si zkrácené dojmy, které jsou výsledkem těžce postižitelné informační války. Přitom nás o. Svjatoslav vytrvale vrací před Boží tvář a učí nás hledat řešení ve světle Boží moudrosti: vyzývá nás, abychom nezůstali u lidského úsilí, ale prosili Boha o pokoj mezi národy.

Karmelitánské nakladatelství, brož., 253 stran, 269 Kč

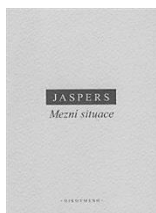
Blanka Soukupová: Židé v Českých zemích po šoa

První syntéza věnovaná identitě Židů v českých zemích po šoa. Identita je chápána jako způsob sebeukotvení menšiny ve čtyřech časových obdobích: 1945 – 1948, 1948 – 1956, ve „zlatých šedesátých“ letech a v období „normalizace“ (1969 – 1989).

Zvláštní pozornost je pak věnována židovské paměti (hřbitovům a synagogám, vzpomínce na šoa a legendární osobnosti rabína Richarda Federa, strážce menšinové paměti). Kniha volně navazuje na monografii Velké a malé českožidovské příběhy z doby intenzivní naděje (Bratislava 2005), analýzu strukturované židovské identity v maresarykovské první republice.

Marenčin PT, váz., 568 stran, 377 Kč

Karl Jaspers: Mezní situace

Text, v němž je z celého Jaspersova díla vůbec nejobširněji vyložena jeho koncepce tzv. „mezních situací“. Jaspers zde nejenom objasňuje specifičnost mezních situací obecně a jejich význam pro stávání se existencí, ale především postupně analyzuje jednotlivé mezní situace: smrt, utrpení, boj a vinu. Vzhledem k významu konceptu mezních situací v Jaspersově filosofii existence, ale též k jeho relevanci pro další vědní obory, jako je psychologie, teologie, lékařství či paliativní péče, lze očekávat, že kniha bude sloužit jako cenný studijní materiál pro studenty a badatele nejenom z oboru filosofie, ale i jiných disciplín.

Oikumene, brož., 104 stran, 118 Kč

KOMUNITY**Česká dominikánská provincie**

Husova 234/8, 110 00 Praha 1
 Prov.: fr. Benedikt Mohelník OP
 Sekr.: 224 218 441, 602 592 174
 e-mail: provincial@op.cz,
<http://op.cz>

Kláštery bratří

Husova 234/8, 110 00 Praha 1
 e-mail: paha@op.cz
<http://praha.op.cz>
Jiráskovo n. 814/30, 326 00 Plzeň
 e-mail: plzen@op.cz
<http://plzen.op.cz>
Slovenská 578/14, 772 00 Olomouc
 e-mail: olomouc@op.cz
<http://olomouc.op.cz>
Klášteří 33, 471 25 Jablonné v P.
 e-mail: jablonne@op.cz
<http://www.zdislava.cz>

Mnišky Kazatelského řádu

Lysolajské údolí 106/21
 165 00 Praha 6
 e-mail: monialesop@volny.cz
<http://moniales.op.cz>
Dolní Česká 1, 669 02 Znojmo
 e-mail: mnisky@op.cz
<http://mnisky.op.cz>

Česká kongregace sester dominikánek

Veveří 469/27, 602 00 Brno
kongregace@dominikanky.cz
<http://www.dominikanky.cz>

Komunity sester

Veveří 469/27, 602 00 Brno
 e-mail: brno@dominikanky.cz
Černá 14, 110 00 Praha
 e-mail: paha@dominikanky.cz
Revoluční 50, 312 00 Plzeň
 e-mail: plzen@dominikanky.cz
Smetanova 26, 772 00 Olomouc
 e-mail:
olomouc@dominikanky.cz
Tetčická 646/67, 664 47 Střelice u Brna
 e-mail: strelice@dominikanky.cz
Školní 31, 471 25 Jablonné v P.
 e-mail:
jablonne@dominikanky.cz
Husova 537, 687 71 Bojkovice
bojkovice@dominikanky.cz

Sdružení kněží a jáhnů sv.**Dominika**

<http://op.cz/?a=33>

Laická sdružení sv.**Dominika**

Miroslav František Falkenauer
 (prov. mod.)
 Všeruby u Plzně 15, 330 16
 e-mail: laici.moderator@op.cz
<http://laici.op.cz> (seznam MS)

Dílo blažené Zdislavy

Lenka Bernadetta Nezbedová
 Štědrákova Lhota 76, 789 63
 Ruda nad Moravou
 e-mail: Nezlenka@seznam.cz
<http://zdislavky.wbs.cz>

AKTIVITY**Dominikánská 8**

<http://www.dominikanska8.cz>

Dominikánské misie

<http://misie.op.cz>

Katolický domov studujících

Černá 1610/14, 110 00 Praha 1
 Receptce: 224 934 496, e-mail:
info@kds.op.cz
<http://kds.op.cz>

Černouličnický klub

<http://www.cernoulicnickyklub.cz>

Církevní střední škola pedagogická a sociální Bojkovice

Husova 537, 687 71 Bojkovice
 tel. 572 642 302, e-mail:
info@cirkevka-bojkovice.cz
<http://www.cirkevka-bojkovice.cz/>

Nakladatelství Krystal OP

Husova 8, 110 00 Praha 1
 e-mail: krystalop@volny.cz
 tel.: 224 218 440
<http://krystal.op.cz>

Knihkupectví Oliva

Husova 8, 110 00 Praha 1
 e-mail: knihy-oliva@quick.cz
 tel: 606 657 544, <http://oliva.op.cz>

Salve - Revue pro teologii a duchovní život

Hradčanské n. 16, 119 02 P-1
 e-mail: salve.op@seznam.cz
<http://salve.op.cz>

Společnost Tomáše Akvinského

Husova 8, 110 00 Praha 1
 e-mail: SITA-cz@quick.cz
<http://agora.metaphysica.skaut.org/sita>

Hnutí Pro život ČR

Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha
 e-mail: info@hnutiprozivot.cz
<http://hnutiprozivot.cz>

Hnutí Světlo-Život

P. Jan Rajlich OP (nár. moder.)
 e-mail: jan@op.cz
<http://svetlo-zivot.cz>

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

<http://www.op.org>

IDI - International Dominican Information
<http://www.op.org/idi>

Dominican Sisters Europe - Central and Eastern
<http://dsece.weebly.com/>

DVI (Mezinárodní hnutí dominikánských dobrovolníků)
<http://www.dviop.org>

Dominikáni na Slovensku
<http://www.dominikani.sk>

Kongregácia sestier dominikánok bl. Imeldy
<http://dominikanky.sk>

Stránky bratří kleriků Amiculum
<http://amiculum.op.cz>

Summa theologiae
<http://krystal.op.cz/sth/sth.php>

Jeruzalémská bible
<http://www.jeruzalemskabible.cz>

Rodina sv. Dominika
<https://www.facebook.com/groups/435180273216709/>

Sv. Dominik
<http://www.dominik.cz>

Fr. Tomáš Josef Týn OP
<http://tyn.op.cz>

Dominikánský breviář
<http://breviar.op.cz>

V prosincovém čísle naleznete ohlédnutí za ukončeným Svatým rokem milosrdenství i zprávu z poutě v rámci vrcholícího jubilejního roku.

Podzim proběhl ve znamení setkání. Proběhlo setkání dominikánské rodiny, mnišky informují o setkání svých noviciátů, studenti o studijním setkání v La Tourette a bratři o setkání stálého studia. Sestry dominikánky zvou na cyklus setkání pro dívky Abram.

Nechybí nabídka knih Nakladatelství Krystal OP a Knihkupectví Oliva.

OPUSCULUM

Časopis České dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko

České dominikánské provincie

Adresa redakce:

OPusculum

Klášter dominikánů Olomouc

Slovenská 14, 779 00 Olomouc 2

e-mail: opusculum@op.cz

Bankovní spojení pro dary:

č. účtu: 268154211/0300 v. s.: 290

<http://opusculum.op.cz>